

POLSKIE PRAWO DOTYCZĄCE NAUCZANIA SZKOLNEGO I ZAKRESU TREŚCI WIEDZY O ŻYCIU SEKSUALNYM CZŁOWIEKA

W Polsce perogatywy czyli kompetencje wynikające z zajmowanego stanowiska, dotyczące sposobu nauczania szkolnego i zakresu treści wiedzy o życiu seksualnym człowieka posiada minister edukacji. Reguluje* to art. 4 ust 1 i 3 Ustawy o planowaniu rodziny z dnia 7 stycznia 1993 r. Sposób nauczania wdzwr i ich treści zgodnie z delegacją ww art. 4 ustawy określił minister właściwy ds. oświaty:

- 1) Rozporządzeniem MEN Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 sierpnia 1998 r. z późn. zm. w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści wiedzy o życiu seksualnym...
- 2) Rozporządzeniem MEN w sprawie podstawy programowej z dnia 14.02.2017r.
- 3) Rozporządzeniem MEN w sprawie podstawy progr. z dnia 30.01.2018 r.

Niestety samorząd Gdańska, nie posiadając do tego kompetencji, czyli wbrew istniejącemu ww prawu wprowadził od początku 2019 r. do szkół średnich warsztaty pt. Zdrovve Love wg kinsejowskiej teorii zawartej w tzw, "Standardach edukacji seksualnej WHO". Warto sprawdzić: „ZdrovveLove - materiały do warsztatów” cz. I, Punkt 5 pt. Kontrakt: „ZAJĘCIA ZOSTAŁY OPRACOWANE ZGODNIE Z AKTUALNYMI WYTYCZNYMI ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI ZDROWIA, OPISANYMI W DOKUMENCIE STANDARDY EDUKACJI SEKSUALNEJ W EUROPIE”)Na stronie 7 tych standardów napisano, że nie stanowią one wytyczne do realizacji.

Kuriozalne jest to, że warsztaty dotyczące wiedzy o życiu seksualnym człowieka prowadzi edukator seksualny czy seksuolog, a zgodnie prawem oświatowym może prowadzić wyłącznie nauczyciel danej szkoły z uprawnieniami (Rozporządzenie MEN z dnia 1.08. 2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczyciela).

Należy podkreślić, że od blisko 20 lat Polska ma własne wytyczne i regulacje w zakresie przekazywania wiedzy o ludzkiej płciowości, PROKREACJI, małżeństwie i rodzinie. Odbywa się to w ramach obowiązkowych dla szkoły zajęć „Wychowanie do życia w rodzinie” (wdzwr), które nie zostały wymienione w Art. 109 ust 1. pkt. 2 „Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe” jako dodatkowe zajęcia edukacyjne zatem nie mogą być tak traktowane. Jednakże rodzic po spotkaniu informacyjnym z nauczycielem wdzwr i zapoznaniu się z programem, podręcznikami i pomocami dydaktycznymi ma prawo wyrazić pisemną rezygnację z zajęć.

O wadze tego przedmiotu wypowiedali się znamienici goście na posiedzeniu seminaryjnym Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej Senatu RP zatytułowanym: *"Wychowanie do życia w rodzinie wsparciem rodziny i społeczeństwa w budowaniu dojrzałości uczniów - 21 lat doświadczeń"*.

Otwarcia posiedzenia dokonał senator Antoni Szymański, zastępca przewodniczącego Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej. Potem głos zabierali kolejno:

1. Iwona Michałek, sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej: "Znaczenie przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie",
2. Teresa Król, Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli i Wychowawców, kiedyś główny wizytator MEN, "Historia wprowadzenia i podstawa programowa przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie",
3. dr Szymon Grzelak, prezes Instytutu Profilaktyki Zintegrowanej: "Rola przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie w zapobieganiu problemom i zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży w świetle wyników badań".
4. dr Szymon Czarnik, Uniwersytet Jagielloński: "Opinie uczniów o zajęciach z przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie. Wyniki badań."
5. Wprowadzenie do panelu: Wawrzyniec Kowalski, były nauczyciel konsultant: Panel pt. "Współpraca nauczyciela WdZwR z rodzicami, dyrekcją i radą pedagogiczną warunkiem powodzenia zajęć".
6. Uczestnicy panelu: Joanna Wołoszyn (nauczyciel WdZwR), Agnieszka Jackowska (nauczyciel WdZwR), Maria Fortuna-Sudor (nauczyciel WdZwR), Michał Czerwiński (pedagog, mediator rodzinny)

Zachęcam do wysłuchania retransmisji:

<https://av8.senat.pl/9KRPS1881>

<https://av8.senat.pl/9KRPS1882>

Opracowała
Alina Józefa Strzałkowska
Specjalista ds. wychowania do życia w rodzinie

Art. 4 ust. 1 Ustawy z dn. 7 stycznia 1993r. o planowaniu rodziny: „Do programów nauczania szkolnego wprowadza się wiedzę o życiu seksualnym człowieka, zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji.

Art. 4 ust. 3 Ustawy z dn. 7 stycznia 1993r. o planowaniu rodziny: Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania ustali w drodze rozporządzenia, sposób nauczania szkolnego i zakres treści, o których mowa w ust. 1, zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego.